

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. 11. 2022 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Mahra a přísedících Štefana Asztaloše a Marie Čechurové

takto:

Obžalovanému

[jméno] [příjmení], [datum narození] v [obec], trvale bytem [obec] - [ulice a číslo],

se za zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první i druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) trestního zákoníku spáchaný v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

kterými byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 2. 2022 č.j. 3 T 11/2020-776 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 7. 2022 č.j. 2 To 43/2022-812,

ukládá podle § 185 odst. 3 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 22.2.2022 č.j. 3 T 11/2020-776 byl obžalovaný uznán vinným zvlášť závažným zločinem znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea první i druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) trestního zákoníku spáchaným v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku tím, že

-) v přesně nezjištěné době nejméně od měsíce prosince 2017 do 3. 12. 2019 v [obec], [adresa], okres [okres], v místě svého bydliště v bytě [číslo] v úmyslu uspokojit svůj pohlavní pud

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Andrea Švihoříková.

-) osahával po nahém těle a i přes oděv na prsou, hýždích a v oblasti rozkroku nezletilou [příjmení] [příjmení], [datum narození],
-) nezletilé strkal přes oděv prsty do konečnicku a přirození, přes oděv se také tiskl svým přirozením k jejímu zadku,
-) v nejméně 10 případech nezletilé vkládal penis mezi její hýždě a třel jej zde až do vyvrcholení,
-) pokusil se opakovaně i o vaginální pohlavní styk, k němuž nedošlo z důvodu, že to nezletilou bolelo,
-) opakovaně ji přiměl k felaci svého pohlavního údu až do svého vyvrcholení,

příčemž poškozená se snažila tomuto jednání obžalovaného zabránit tím, že obžalovaného od sebe odstrkovala a kroutila se, svým jednáním poškozenou zároveň sváděl k sexuálním praktikám neadekvátním jejímu věku, když ji také nutil sledovat na svém mobilním telefonu videa s pornografií, a tohoto jednání se obžalovaný dopouštěl vůči nezl. [jméno] [příjmení] přesto, že se od jejího útlého věku podílel na její výchově, neboť s její matkou žil ve společné domácnosti, a je biologickým otcem jejích dvou nezletilých sester, a činil tak v době, kdy matka nezletilé nebyla doma, a měl tedy na nezletilou dohlížet, přičemž obžalovaný poškozené vyhrožoval tím, že pokud o jeho jednání někomu řekne, může být umístěna do dětského domova, vlivem jednání obžalovaného došlo u nezletilé k posttraumatickým stresovým potížím, které se projevují především poruchami spánku, dále je nezletilá ohrožena tím, že se prožité události v budoucím životě mohou kdykoliv zaktualizovat a vést k selháváním vztahovým i v oblasti duševního zdraví.

2. Za toto jednání a za sbíhající se jednání z rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 25. 10. 2021 č. j. 3 T 162/2020-262, kde byl obžalovaný uznán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společné obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, byl obžalovanému uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi let, kdy pro výkon tohoto trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. Zároveň byl zrušen výrok o trestu z výše uvedeného rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech, který nabyl právní moci dne 9. 2. 2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Dále bylo rozhodnuto o tom, že obžalovaný je povinen uhradit nezletilé poškozené [příjmení] [příjmení] na náhradě nemajetkové újmy částku 50 000 Kč, zatímco ve zbytku nároku na náhradu škody byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Rozsudek Krajského soudu v Plzni nabyt právní moci dne 21. 7. 2022, kdy Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 21. 7. 2022 č.j. 2 To 43/2022-812 zamítl odvolání obžalovaného.

4. Když byl obžalovaný v říjnu 2022 vyzván k nástupu trestu odnětí svobody, požádal o jeho odklad s odůvodněním, že Nejvyšší soud ČR v neveřejném zasedání dne 8. 6. 2022 usnesením č.j. 8 Tdo 461/2022-330 k dovolání [jméno] [příjmení] zrušil rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 25. 10. 2021 sp. zn. 3 T 162/2020, na které ve výroku o trestu navazoval rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 2. 2022 č.j. 3 T 11/2020-776 Krajskému soudu v Plzni do toho okamžiku rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR nebylo známo.

5. Krajský soud proto vyžádal u Nejvyššího soudu ČR předmětné usnesení ze dne 8. 6. 2022 č.j. 8 Tdo 461/2022-330, z něhož zjistil, že jím byly podle § 265k odst. 1 tr. řádu zrušeny usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 2. 2022 sp. zn. 50 To 385/2021 a rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 25. 10. 2021 sp. zn. 3 T 162/2020 a podle § 265k odst. 2 tr. řádu byla zrušena další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

6. Krajský soud proto vycházel z toho, že usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 8. 6. 2022 č.j. 8 Tdo 461/2022-330 byl kromě usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 2. 2022 sp. zn. 50 To 385/2021 a rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 25. 10. 2021 sp. zn. 3 T 162/2020 podle § 265k odst. 2 tr. řádu zrušen i rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 22.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Andrea Švihoříková.

2. 2022 č.j. 3 T 11/2020-776, avšak pouze ve výroku o trestu, neboť ten je nepochybně rozhodnutím na zrušený karlovarský rozsudek obsahově navazujícím, a vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením karlovarského rozsudku, pozbyl podkladu. Nijak však dovolacím usnesením nebyl dotčen výrok o vině a právní kvalifikaci jednání obžalovaného, stejně jako výrok o náhradě škody.

7. Krajský soud v Plzni přitom vycházel z judikatury, zejména z rozhodnutí velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 15 Tdo 195/2018, které sjednotilo do té doby různorodou rozhodovací praxi stran výkladu a užití § 265k odst. 2 věty druhé tr. ř., kdy některá rozhodnutí se přikláněla k interpretaci vyjádřené v trestněprávní literatuře, tj. že za obsahově navazující rozhodnutí lze považovat toliko rozhodnutí vydaná v téže trestní věci (např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2017, sp. zn. 5 Tdo 682/2017, a ze dne 24. 8. 2017, sp. zn. 5 Tdo 1039/2017), zatímco jiná rozhodnutí zastávala extenzivnější výklad daného procesního ustanovení, podle něhož lze za obsahově navazující rozhodnutí považovat i rozhodnutí vydaná v jiné trestní věci.

8. Podle rozhodnutí NS ČR sp. zn. 15 Tdo 195/2018 je za rozhodnutí obsahově navazující na rozhodnutí zrušené na podkladě podaného dovolání podle § 265k odst. 2 věty druhé tr. ř. třeba považovat vedle obsahově navazujících rozhodnutí vydaných v téže trestní věci, v níž bylo podáno dovolání (např. rozhodnutí o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, rozhodnutí o nákladech trestního řízení, rozhodnutí o zápočtu vazby), rovněž obsahově navazující rozhodnutí, jež byla vydána v jiných trestních věcech vedených proti témuž obviněnému, ohledně něhož došlo ke zrušení rozhodnutí napadeného dovoláním, pokud jejich výrok (případně jeho část) obsahově navazuje na výrok zrušený na podkladě podaného dovolání. Za takové obsahově navazující rozhodnutí lze označit i rozhodnutí vydané v jiné trestní věci, jímž bylo zrušeno rozhodnutí napadené dovoláním ve výroku o trestu, ve vztahu k němuž byl navazujícím rozhodnutím v jiné trestní věci uložen souhrnný trest podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku.

9. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v době před spácháním nyní projednávaného jednání nebyl soudně trestán. V místě svého bydliště byl projednáván v roce 2001 pro přestupek krádeže, za který mu byla uložena pokuta.

10. Rozsudkem Okresního soudu v K.Varech sp. zn. 3 T 162/2020 ze dne 25. 10. 2021, který nabyl právní moci dne 9. 2. 2022, byl obžalovaný uznán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, kterého se dopustil tím, že v období od poloviny roku 2013 do 3. prosince 2019 po dobu soužití s poškozenou [jméno] [příjmení], s níž sdílel společné obydlí v [obec], ul. [ulice a číslo] v bytě [číslo] poškozenou opakovaně slovně urážel, fyzicky ji napadal, při hádkách poškozenou opakovaně chytal pod krkem, dával jí facky a tahal jí za vlasy, opakovaně dával poškozené při jízdě vozidlem úderů pěstí do nohou, zhruba od roku 2017 vyžadoval po poškozené pravidelně anální sex, při kterém nerespektoval bolest poškozené, poškozenou omezoval i ekonomicky tak, že jí odmítal přispívat na běžné potřeby domácnosti a rodiny, popřípadě předání peněz podmiňoval tím, že si to poškozená musí odpracovat, což znamenalo, že její poškozená musela orálně uspokojit, od objevení druhotných pohlavních znaků dcery poškozené [příjmení] [příjmení] začal poškozenou urážet a ponižovat tím, že kriticky hodnotil vzhled poškozené v porovnání s její dcerou a také s jinými ženami, v podzimních měsících roku 2019 poškozenou, když se sprchovala, přibližně v deseti případech pomočil s tím, že sameček si značí své teritorium, přičemž toto jednání vedlo u poškozené k rozvoji psychických problémů, jejichž řešení vyžaduje psychologickou intervenci. Za toto jednání byl obžalovanému podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 2,5 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 3 let. Tento rozsudek však byl, jak již výše uvedeno, kompletně zrušen usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 8. 6. 2022 č.j. 8 Tdo 461/2022-330.

11. Při ukládání trestu vycházel soud z toho, že souhrnný trest lze ukládat toliko k pravomocnému předchozímu rozsudku. Protože však předchozí karlovarské odsouzení bylo zrušeno v dovolacím

řízení, ukládal soud trest úhrnný, neboť trest byl ukládán za více trestných činů. Vycházel přitom z ustanovení § 185 odst. 3 tr. zákoníku, vztahujícího se na nejprísněji trestný čin ze sbíhajících se trestných činů. Toto ustanovení umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody na 5 až 12 let. Oproti situaci při vyhlášení druhého odsuzujícího rozsudku z února 2022 obžalovanému ve smyslu § 41 písm. p) tr. zákoníku polehčuje vedení řádného života. Naopak mu podle § 42 písm. d), m), n) tr. zákoníku přitěžuje to, že spáchal více trestných činů (písm. n), pokračoval v nich po delší dobu - cca dvou let (písm. m) a spáchal je využívaje bezbrannosti a závislosti poškozené na něm coby partnerovi její matky, který poškozenou v době nepřítomnosti její matky hlídal (písm. d). Co se týče přitěžující okolnosti podle § 42 písm. n) tr. zákoníku, je tím míněn souběh zločinu znásilnění a přečinu ohrožování výchovy dítěte. S ohledem na převahu přitěžujících okolností nad polehčujícími byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 7 let, tj. trest ve 2/7 zákonné trestní sazby, se zařazením do věznice s ostrahou. Soud při výměře trestu přihlédl i k možnosti resocializace obžalovaného, která je podle znaleckého posudku z psychologického hlediska podstatně snížena postojovou uzavřeností obžalovaného.

12. Pro výkon tohoto trestu soud obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou, neboť nesplňuje zákonné podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou (tzn. nebyl ukládán trest odnětí svobody na doživotí či vyšší než 8 let, nešlo o trest za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, a obžalovaný ani v posledních pěti letech neuprchl nebo se nepokusil uprchnout z vazby, výkonu trestu odnětí svobody či zabezpečovací detence).

13. Krátce se soud musí zmínit i o obhajobou nově předložených důkazech. Jak bylo uvedeno výše, soud se mohl zabývat jen otázkou trestu a nikoli otázkou viny, která byla již pravomocně rozhodnuta, nicméně považuje za nutné se k důkazům vyjádřit v tom směru, zda by snad nemohly vést k jinému rozhodnutí o vině např. v rámci rozhodování o mimořádném opravném prostředku. Přitom dospěl k závěru, že tyto nové důkazy nejsou způsobilé změnit zjištěný skutkový stav a vyvrátit tak zejména stěžejní výpověď samotné poškozené.

14. Jde o 2 tzv. screenshoty SMS komunikace mezi matkou poškozené [jméno] [příjmení] a obžalovaným. Podle obhajoby obsah SMS ze dne 19. 11. 2019, 26. 11. 2019 a 3. 12. 2019 (jde o úterky, kdy mělo podle poškozené docházet k žalovanému jednání, neboť matka byla ve škole) potvrzuje, že obžalovaný neměl čas skutek spáchat, protože z SMS komunikace vyplývá, že matka poškozené přišla domů už ve 14. hodin, tzn. že přišla bezprostředně poté, co poškozená přišla ze školy. Navíc doma byla jak poškozená, tak i její sestra, která by to musela vidět.

15. K tomuto důkazu je třeba uvést, že z SMS zpráv plyne pouze to, že matka poškozené přišla dne 19. 11. 2019 domů ve 13.17 hodin a dne 26. 11. 2019 ve 14.05 hodin, neboť v tyto časy poslala obžalovanému zprávu, aby otevřel dveře. Rozhodně z toho nijak neplyne, že by obžalovaný neměl čas obtěžovat poškozenou, protože ani z výpovědi poškozené, ani její matky nevyplývá, že by poškozená chodila ze školy domů až těsně před návratem matky domů. Poškozená v listopadu 2019 chodila do 5. třídy, tedy ještě na 1. stupeň ZŠ, kdy není běžná vyučovací doba delší než 5 vyučovacích hodin, tj. do 12. 35 hodin.

16. Lze souhlasit s obhajobou, že ze zpráv ze dne 3. 12. 2019 plyne, že toho dne byla poškozená nemocná (dostávala kapky proti kašli), stejně jako její mladší sestra [anonymizováno] ([jméno]). Soud se však již neztotožňuje s tvrzením obhajoby, že pokud byla doma jak poškozená, tak i její sestra, musela by tato sestra být svědkyní žalovaného jednání, neboť [anonymizováno] je narozena v lednu 2018, a v prosinci 2019 jí tudíž nebyly ani dva roky, přičemž u dětí tohoto věku je běžné, že spí i během dne (zejména v době po obědě). Pokud navíc byla sestra poškozené nemocná, lze tím spíše očekávat, že spala i během denních hodin a pokud tak činila v dětském pokoji, měl obžalovaný logicky čas i prostor k obtěžování poškozené. Nicméně poškozená ve své výpovědi výslovně uvedla (str. 7 protokolu o jejím výslechu), že v týdnu, kdy byla sestra nemocná a zůstala doma,, nic nebylo“, pouze se jí obžalovaný pokusil na sedačce v obývacím pokoji stáhnout kalhoty, čemuž se ubránila tím, že si je natáhla zpět, a pak jí sáním kůže na krku udělal tzv.,, cucáka“. Lze

tedy konstatovat, že obsah SMS zpráv ze dne 3. 12. 2019 naopak potvrzuje věrohodnost výpovědi poškozené, která se při výslechu dne 6. 12. 2019 o nemoci své sestry sama zmínila a dala ji do souvislostí. Z SMS zpráv též plyne, že matka poškozené přišla ten den domů velmi pozdě (až po 22. hodině).

17. Dalším novým důkazem je fotodokumentace zachycující sociální sítě poškozené (Instagram), vyvracející tvrzení matky poškozené, že poškozená neměla sociální sítě. Poškozená však dle předložených důkazů měla Instagram už v roce 2018, což vylučuje tvrzení matky poškozené, která vypovídala v tom smyslu, že poškozená neměla možnost slova, která uváděla ve své výpovědi, zachytit jinde než od obžalovaného.

18. K tomuto důkazu je třeba uvést, že soud má zcela jiný náhled na jeho hodnocení. Podle soudu z něho plyne pouze to, že poškozená měla nepochybně založený účet na sociální síti v listopadu 2022 (tedy téměř 3 roky po zahájení tr. řízení), kdy byl tento důkaz předložen soudu. Rozhodně z něho ale nelze dovodit, že by takový účet měla poškozená zřízený již v r. 2018, jak tvrdí obhajoba. Pokud se totiž např. na čl. 879 objevuje pod fotografií mj. text, „2018“, znamená to ze souvislostí, že poškozená pouze vyjadřuje pozitivní vztah ke své kamarádce (zachycené na fotografii společně s poškozenou), se kterou byla již v r. 2018 na škole v přírodě. Je zcela běžné, že uživatelé sociálních sítí tam umístí např. svou fotografii coby novorozence s datem svého narození, aniž by to však znamenalo, že od tohoto data mají zřízen účet na sociální síti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 29. 11. 2022

Mgr. Tomáš Mahr v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Andrea Švihoříková.